

РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МЕНЕДЖЕРА ШЛЯХОМ ПІДВИЩЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Анотація. Розглянуто поняття "комунікативна компетентність", "соціальний інтелект" та їх взаємозв'язок. У складі комунікативної компетентності досліджено 3 провідні компоненти. Запропоновано методи розвитку соціального інтелекту, такі, як: позитивна психотерапія, гештальт-терапія, тренінги акторської майстерності, психодрами; тілесно-орієнтована терапія, НЛП, невербальна динамічна терапія, арт-терапія, тренінг сенситивності; кейс-метод, ділові ігри, тренінги ситуаційного аналізу.

Аннотация. Рассмотрены понятия "коммуникативная компетентность", "социальный интеллект" и их взаимосвязь. В составе коммуникативной компетентности исследованы 3 основные компоненты. Предложены методы развития социального интеллекта, такие, как: позитивная психотерапия, гештальт-терапия, тренинги актерского мастерства, психодрамы; телесно-ориентированная терапия, НЛП, невербальная динамическая терапия, арт-терапия, тренинг сенситивности; кейс-метод, деловые игры, тренинги ситуационного анализа.

Annotation. The concepts of "communicative competence" and "social intellect" are considered in their interrelation. The content of communicative competence includes three major components. The author assumes that social intellect can be developed using different methods, namely: positive psychotherapy, Gestalt therapy, acting skills trainings, psychodrama, body-oriented therapy, NLP, non-verbal dynamic therapy, art therapy, sensitivity training, casemethod, business games, situation analysis training.

Ключові слова: комунікативна компетентність, соціальний інтелект, методика Дж. Гілфорда.

Крокуючи в майбутнє сучасне суспільство висуває високі вимоги до особистості. Для успішного розвитку, становлення і реалізації особистості необхідна одна з найважливіших здатність, а саме ефективно взаємодіяти з навколишнім світом. Аналіз повсякденної діяльності топ-менеджерів великих корпорацій виявив цікавий факт: від 70 до 90 % робочого часу вони проводять у взаємодії з іншими людьми як усередині організації, так і за її межами [1]. Актуальність розвитку навичок взаємодії і спілкування очевидна, оскільки в даний період часу інформація набуває все більшої цінності, а разом з нею зростає цінність вмінь передачі інформації.

Поняття "комунікативна компетентність" вперше було використано Бодалевою А. А. [2]. Вивчення наукової літератури показує, що теорій і варіантів про склад комунікативної компетентності достатньо багато. Дослідженням у цій галузі займалися: Бім І. Л., Зимова І. А., Новікова А. М., Мильруд Р. П., Максимова І. Р., Хуторський А. В., Д. Хаймз, А. Холлідей, Ван Ек та ін.

Термін "соціальний інтелект" був введений Е. Торндайком у 1920 році для позначення "далекоглядності в міжособистісних відносинах". У роботах вітчизняних і зарубіжних авторів накопичено певний теоретичний і практичний матеріал з даного питання, а саме його досліджували Г. Айзенк, С. Бері, Х. Гарднер, Дж. Гілфорд, Дж. Кільстром, Г. Оллпорт, Р. Селман, Р. Стернберг, Амінов Н. А., Бобнева М. І., Бодальов А. А., Дружинін В. М., Ємельянов Ю. М., Карпов А. В., Кудрявцева Н. А., Куніцина В. М., Лабунська В. А., Михайлова Є. С., Молоканів М. В., Савенков А. І., Ушаков Д. В. та ін.

Аналізуючи дані роботи, можна дати таке визначення соціального інтелекту: соціальний інтелект – специфічна здатність, що дозволяє акумулювати й використовувати знання і досвід відносин типу "індивід – індивід" і "індивід – соціум". Він забезпечує успішну взаємодію людини з іншими людьми, вміння прогнозувати поведінку інших [3].

Основною метою даної статті є визначення зв'язку між соціальним інтелектом і комунікативною компетентністю, а також можливих шляхів підвищення останньої шляхом розвитку соціального інтелекту менеджера.

Комунікативна компетентність людини переважно складається на основі досвіду спілкування між людьми, формується безпосередньо в умовах взаємодії.